

आय.एन.आर फॉर नवी दिल्ली
र.नं. MAHMAR-35829-2010
UGC Approved and peer
Reviewed Journal

ISSN No. - 2229-4929

अक्षर वाङ्मय

वर्ष - दहावे

(विशेषांक)

(आंतरराष्ट्रीय परिषद - दि. १९ व २० डिसेंबर २०१९)

मराठी साहित्यात जात, जात, धर्म
विषयक विषयतेचे चित्रण

अनुक्रमणिका

क्र.सं.	शीर्षक	लेखक/लेखिका	पृष्ठ
१)	महत्त्वा बसवण्याच्या बसवसाहित्यातील विषमताविरोधी विचार	डॉ. दत्ता पाटील	६
२)	प्रज्ञा पवार यांच्या कवितेतील सामाजिक विषमतेचे चित्रण	प्रि. डॉ. शिवलिंग मेनकदळे	१०
३)	तथागत गीतम् बुद्धांचे समतेचे विचार व कार्य	प्रा. डॉ. सुभाष वाघमारे	१३
४)	अण्णा भाऊ साठे यांच्या कादंबरीतील स्त्री शोषणाचे चित्रण	डॉ. दत्तात्रय बारबोले	१९
५)	दलित साहित्यातील विषमतेचा हुंकार	डॉ. प्रतिभा जाधव-निकम	२२
६)	आदिवासी कादंबरीतील विषमतेची चित्रण	डॉ. के. के. पवार	२५
७)	बारोमास वास्तवतेचे जिवंत चित्रण	डॉ. मेघमाला मेंश्राम	३१
८)	संताची संमतेची गुढी	डॉ. दत्तात्रय हुंबरे	३५
९)	भटक्या विमुक्त पारधी साहित्यातील सामाजिक विषमतेचे चित्रण	प्रा. अनिल बागर	३८
१०)	श्रीराम दुर्गे यांच्या क्षितीजापत्तिकडचा सुर्य	डॉ. संजय पाटोळे	४४
११)	ग्रामीण कादंबरीतील लिंग व्यवस्थेतून वित्रीत झालेली विषमता	डॉ. बाघमोडे एस. बी.	५६
१२)	तुकाराम : सामाजिक विषमतेवर प्रहार करणारा योद्धा संत	डॉ. मानसी लाटकर	५९
१३)	संपर्कमय जीवनाची कहाणी उचलत्या आत्मकथन	डॉ. कांचन नलावडे	६५
१४)	दलित आत्मकथनाचा परिपेक्षातून भटक्या जमातीच्या	डॉ. शैलजा शिंदे	६७
१५)	दलित साहित्यातील सामाजिक समतेचे व विषमतेचे चित्रण	डॉ. विजया पाटील	७२
१६)	मराठी दलित कवितेतील विषमतेचे चित्रण	डॉ. आनंदा वारके	७६
१७)	महानुभव पंत यांच्या मौखिक परंपरा - काही निष्कर्ष	डॉ. बाळकृष्ण लळित	८०
१८)	संत तुकाराम महाराज यांच्या साहित्यातील विज्ञान	डॉ. दीपक सुभाषराव सुर्यवंशी	८३
१९)	जागतिकीकरणातील सामाजिक व शैक्षणिक विषमता	डॉ. डी. बी. सोळुंके	८७
२०)	दलित साहित्यातील विषमतेचे चित्रण	डॉ. शकुंतला एम. भारंबे	९०
२१)	आदिवासी साहित्यातील विषमतेचे चित्रण	प्रा. सुरकुले अनिता सोमनाथ	९३
२२)	माडगुळकरांच्या कथेतील उपेक्षितांचे चित्रण	बाळासो सुतार / आशा विठ्ठल सुतार ९५	
२३)	'कोल्हाट्याचे पोर' या आत्मकथनातील विषमतेचे चित्रण	प्रा. सर्वगोड एन.सी.	९९
२४)	दलित साहित्यातील सामाजिक समतेचे चित्रण	राहूल भागवत गायकवाड	१०२
२५)	जात - धर्म - लिंगभाव एक दृष्टीकोण	एम. के. शिंदे	१०६
२६)	ग्रामीण साहित्यातील धर्म जात व लिंग आधारित विषमतेचे चित्रण	प्रा. निलेश मधुकर लंगोटे	१११
२७)	सुबोध जावडेकरांच्या गुगली आणि आकाश भाकिते	डॉ. सधिन गंगाधर गिरी	११४
२८)	स्त्रीवाद साहित्यातील धर्म, जात व लिंग यावर आधारित	प्रा. सोनवणे राहूल बापुराव	११७
२९)	चित्रा कादंबरीतील स्त्री दर्शन	डॉ. माने हनुमंत तुकाराम	१२०
३०)	भटक्या विमुक्त विषमतेचे चित्रण	डॉ. अतुल नारायण घौरे	१२३
३१)	दलित साहित्यातील धर्म, जात व लिंग विषमतेचे चित्रण	डॉ. किरण प्रभाकर वाघमारे	१२७
३२)	स्त्रीवादी साहित्यातील विषमतेचे चित्रण	निकिता अनिल शेंडगे	१३३
३३)	जागतिकीकरण आणि ग्रामीण साहित्य	प्रा. सधिन पोपट सवने	१३५
३४)	स्त्रीवादी साहित्यातील धर्म, जात व लिंग यावर आधारित	डॉ. जगदाळे किरण आगतराव	१४०
३५)	सुशिक्षित बेरोजगार तरुणांच्या दैन्यावस्थेचा दाहक अविष्कार	डॉ. दादाराव एकनाथ गुंडरे	१४३
३६)	अतर्गत मानसिक पडझडीचे चित्रण करणारी मराठी प्रायोगिक कथा	डॉ. युवराज देवाळे	१४६
३७)	दलित कवितेतील सामाजिक विषमतेचे व समतेचे चित्रण	डॉ. बालाजी विठ्ठलराव डिंगोळे	१४९
३८)	जागतिकीकरणानंतरच्या मराठी ग्रामीण कवितेतील सामाजिक	डॉ. एन. व्ही. शिंदे	१५६
३९)	दलित संत घोळामेळा व रोहिदास यांच्या काव्यातून अभिव्यक्त	राहूल विनोदराव राजत	१५९
४०)	आदिवासी कादंबरीतील सामाजिक विषमता	प्रा. विनायक राजत	१६२
४१)	जागतिकीकरणाचा नंतरच्या मराठी साहित्यातील समतेचे	सुरवसे तुकाराम नागनाथ	१६७
४२)	वर्तमान समाजव्यवस्थेतील विषमता वळवाचे पाणी	डॉ. जयदेवी पवार	१७०
४३)	ग्रामीण साहित्य कृती 'तहान मधील मुल्यात्मक संपर्क	डॉ. विजय झुंजाराव	१७२
४४)	कविता महाजन यांच्या कादंबरीतील विषमतेचे चित्रण	डॉ. सुवर्णा नामदेव पाटील	१७६
४५)	जागतिकीकरणात उत्तम कांबळे यांच्या कविता	डॉ. शशिकला भिमराव रणदिवे	१७९
४६)	स्त्रीवादी साहित्यातील विभावी शिरूरकर, ताराबाई शिंदे	सौ. कुंभार शुभांगी तानाजी	१८६
४७)	दलित साहित्यातील धर्म, जात व लिंग यावर आधारित	डॉ. आचार्य आर. डी.	१८९
४८)	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे स्त्री उच्चारविषयक कार्य	प्रा. मीरा माधवराव देडे	१९१
४९)	'मरणकला' आत्मकथनातील स्त्री चित्रण	प्रा. मीरा माधवराव देडे	१९६
५०)	दलित कथेतील राजकीय विषमतेचे चित्रण	डॉ. मधुकर वैकरे	१९८
५१)	मराठी कवितेतील धर्म, जात व लिंग विषयक विषमतेचे चित्रण	डॉ. जनार्दन दामू परकाळे	२०२
५२)	दलित साहित्यातील प्रश्न व समस्या	डॉ. भरत भिमराव जाधव	२०६

संत तुकारामा महाराज यांच्या साहित्यातील विज्ञाननिष्ठा

डॉ. दीपक तुभायराव सूर्यवंशी

मराठी विभाग

शि.म. ज्ञानदेव मोठेकर महाविद्यालय कळंब

ता. कळंब, जि. ठस्मानाबाद - ४१३५०७

मो. ९४२०९५८६९९ / ईमेल : deepaks2021@gmail.com

साहित्यिक :

महाराष्ट्र भूमी संत-महंत सज्जनाची भूमी असून गोदेच्या तीरावर अनेक प्रवाह निर्माण झालेले दिसून येतात. दगडाला देव मानून त्यात शोधणाऱ्या भोळ्या भावड्या वारकऱ्यांची प्रेरणा म्हणजे संतश्रेष्ठ निवृत्ती, ज्ञानेश्वर, एकनाथ, नामदेव व तुकाराम असल्याची सांगितली जाते. सावतीत सर्वश्रुत असलेला १३ व्या शतकातील बहिणाबाईचा अभंग समर्पक आहे.

“संतकृपा झाली । इमारत फळा आली ।
ज्ञानदेवे रचिला पाया । उभारिले देवालय ।
नामा त्याचा किंकर । तेणे केला विस्तार ।
जनार्दन एकनाथा । खांब दिधला भागवत ।

तुका झालासे कळस । भजन करा सावकारा ॥”

१७ व्या शतकात आपल्या वयाची ४२ वर्षे तुकाराम महाराजांनी मानवजातीच्या उन्नती व कल्याणासाठी वेचले. खया अर्थाने अनेक धर्म परंपरेत अडकून पडलेल्या बहुजन समाजाचे प्रबोधन करण्याचे एक मोठे कार्य संत तुकारामांनी केले. अंधश्रद्धा, कर्मकांड, तीर्थयात्रा, योग, बुवाबाजी, व्रतवैकल्य, नवसायास, अंगात येणे, जादूटोणा, भ्रष्टाचार, अतिरेकीपणा, भोंदूगिरी अशा अनेक बाबींवर प्रहार करून शिक्षकाची भूमिका बजावली. समाज प्रबोधनाचे सदोदित कार्य केले. सर्वच स्तरातून होणाऱ्या अंधश्रद्धांचे निर्मूलन करण्यासाठी विज्ञाननिष्ठा घेतली. प्रत्येक रचनामधून समाजपुरूषाला जागृत करण्याचे काम केले.

शिष्टे :

१. संत तुकारामांच्या वारकरी संप्रदायातील कार्याचा आढावा घेणे.
२. समाजाला केलेला उपदेश, परखड भूमिका विचारात घेणे.
३. तुकारामांच्या अभंगरचनेतून आलेले विविध विचार जसे पर्यावरण, अंधश्रद्धा, विज्ञानवादी भूमिका समजून घेणे.
४. तत्कालिन समाजाला धर्माच्या जोखडातून बाहेर काढतो याची प्रामांसा करणे.
५. विविध वाङ्मयाच्या इतिहासातील ग्रंथातून अभिव्यक्त झालेले तुकाराम अभ्यासणे.
६. संत तुकाराम व वारकरी संप्रदाय परस्पर अनुबंध विचारात घेणे.
७. प्रस्तुत शोधनिबंधाद्वारे तुकारामांनी समाजास केलेला उपदेश समजून घेणे.

हितके :

१. संत तुकाराम हे विद्रोही संत होते.
२. प्रपंचातून परमार्थ साधता येतो ही भूमिका विचारात घेणे.
३. तुकारामांनी आपल्या गाथेतून विविध विषयावर अभंगरचना केली.
४. तुकारामांची गाथा ही भारतीय समाजासमोर आदर्श आहे.
५. कष्टातून व संघर्षातून सन्मार्गाने जीवन जगण्याचा उपदेश केला.
६. तुकारामांच्या रचनेत पराकोटीची संवेदनशीलता दिसून येते.
७. तुकाराम हे सरळमार्गी वारकरी संप्रदायातील संत होते.

शोधन पद्धती :

प्रस्तुत शोधनिबंध लेखनासाठी वर्णनात्मक, विश्लेषणात्मक अभ्यासपद्धतीचा अवलंब केला आहे. दुय्यम साधने प्रकाशित ग्रंथ, वृत्तपत्रे विविध संदर्भग्रंथांचा आधार घेतला आहे.

वारकरी संप्रदायात जेव्हायला ताट वाढल्यानंतर ताटाभोवती पाणी फिरवले जाते अन् नंतर थोडीशी जीभ ओली करून नंतर परस्पराने जेवणास सुरुवात केली जाते. परंतु यामागे एक शास्त्र असल्याचे सांगितले जाते ते म्हणजे हवेमध्ये असणारे जीव जंतूला पाणी फिरवल्याने तिथेच अडकून पडतात आणि जीभेवर पाणी घेतल्याने घसा ओला होतो. अन्न गिळण्याची प्रकिया सुलभ होते, ठसका लागत नाही असे यामागे विज्ञानाचे तत्व असल्याचे दिसते. पाखंडी लोकांवर प्रहार केला, प्राणीमात्रावर दयाभाव दाखविला, सन्मार्गाने जीवन जगण्याचा उपदेश

केला. संत कोणास म्हणावे बाबावत त्यांची

जे का रंजले गांजले । त्यासी म्हणे जो आपुले ।
तोधि लाधु ओळखावा । देव तेथेचि जाणावा ॥”

संतानप्राप्तीसाठी वीर्य जननक्षम हवे :

जगात संतानसुख ही प्रत्येकाची इच्छा असते. त्यासाठी वीर्याची गुणवत्ता असावी लागते. बयाचदा स्त्री-पुरुषात अशा कोणत्याही कारणाने मूल नाही झाले तर समागमन निराश बनते. अशावेळी अनेक प्रकारच्या अंध-विश्वासातून अशा सर्वध ठिकाणी राहणाऱ्या व्यक्ती अनेक उपाययोजना बक्या, कॉबड्या, अंगारे घुपारे आणि साधु-बुवाच्या मागे आहे.

मात्र याच बाबतीत वसंत ऋतूत एखाद्या वृक्षाला फुले-फळे लागत नसतील तो बहरत नरोल तर त्यात अशुभता लोला मूल होत नसेल तर त्यात नवयाचा काय दोष? अथवा नवरा नपुंसक असेल तर बायकोने काय करावे? तिच्या दोषांमध्ये मात्र याच बाबतीत वसंत ऋतूत एखाद्या वृक्षाला फुले-फळे लागत नसतील तो बहरत नरोल तर त्यात अशुभता लोला मूल होत नसेल तर त्यात नवयाचा काय दोष? अथवा नवरा नपुंसक असेल तर बायकोने काय करावे? तिच्या दोषांमध्ये

‘नाही निर्मळ जीवन । काय करील साबण ।
तैसे चित राहू नाही । तेथे बोध करील काय ।
वृक्ष न धरी पुष्पळ । काय करील वसंत काळ ।
बांझा न होती लंकुरे । काय करावे धतारे ।
नपुंसका पुरुषाशी । काय करील बाईल त्यासी ।
प्राण गेलिया शरीर । काय करील वेव्हार ।
तुका म्हणे जीवनेविण । पीक नव्हे नव्हे जाण ॥”

या अभंगरचनेतून तुकोबांनी ख्या अर्थाने समाजात वास्तव काय असावे, खरे कोणते? व्यवहारात कोणाचे विशद केले आहे. २१ व्या विज्ञानयुगातही स्त्रियांनाच अपत्य प्राप्तीमध्ये दोषी धरले जाते, पुरुषांत दोष कोणांनी पडताळून पाहणे आवश्यक असते. नवससायास, पुत्रकामेष्टी यज्ञ, होमहवन, व्रतवेकल्य आदी करण्याचा अंधश्रद्धेला खतपाणी देणाऱ्या समाजाला तुकाराम महाराज सार्थ असा सवाल करतात?

“नवसे सायासे कन्यापुत्र होती । तरी का करणे लागे पती”

हुंडापद्धतीवर प्रहार :

भारतीय समाजात हुंडापद्धती ही एक कलंक आहे. समाजातील शांततेचे अशांततेत रूपांतर, माणसाने अज्ञानाच्या विधायकतेपासून विघातकतेकडे घेऊन जाण्यासाठी कारणीभूत हुंडापद्धती आहे. तुकाराम महाराज म्हणतात, समाजात उठविला पाहिजे ही पद्धती समूळ नष्ट होणे अत्यंत गरजेचे आहे. त्या संदर्भात तुकाराम महाराज म्हणतात,

‘हाती होन दावित बेणा । करिती लेकीची धारणा ।
ऐसे धर्म झाले कली । पुण्य रंक, पाप वळी ।
तुका म्हणे देवा । काय निद्रा केली धावा ॥”

आजही लग्न जमविताना मुलगी पाहिली जाते, हुंडा ठरविला जातो, स्पष्टपणे किंमत सांगितली जाते, मुलगा मुलीचा व्यापार केला जातो, कुठेतरी ही घातक पद्धती संपुष्टात आणण्याची गरज आहे, असे स्पष्टपणे नमूद केले आहे.

कुटुंबकल्या : राष्ट्रीय कार्य :

संत तुकारामांनी लोकसंख्या हे सर्व समस्यांचे मूळ असल्याचे सांगितले, प्राथमिक गरजा अन्न, वस्त्र, निवृत्त व ग्रहण लागण्यात लोकसंख्येचा भस्मासुर हे कारण आहे.

‘काय पारे झाली फार । किंवा न साहे करकर ।
म्हणोनि केली सांडी । घास घेऊनी लाहे तोंडी ।
करू कलागती । तुज भांडणे भावेती ।
तुका म्हणे हाचि । धरी झालेसे वरेचि ॥”

धरात शांतता न राहण्याचे कारण म्हणजे पोरयडा फार असणे, लोकांची भांडणे येणे, प्रपंचात कळ, असमंजस, दुःखे याला कारणीभूत ठरतात ते म्हणजे लोकसंख्या प्रचंड असणे. अशा परिस्थितीत दाताच्या कण्या केल्या तरी ते एकत्र मोनको असावे असे विधान केले.

व्यसनमुक्तीचा संदेश :

व्यसन हे मान्यासाठी अत्यंत घातक, प्रत्यक्ष संकट, नाना प्रकारची व्यसने असतात. चिडी, काडी, माडी, ताडी अनेक व्यसनांनी सामान्य लोकांच्या घरदाराची राखरांगोळी केली. पान खाणे गोहत्या समान, सिगारेट, तंबाखू, चिल्ले

...वा अमुंवागने तुकाराम महाराज मृगतात,

"पापे जो खारल बेसोनि । धबेल तपासी गोहत्या ते ।
तमाखू ओडोनि काडोले जो धूर । कुडेल ते वर तेणे पापे ।
जाव होती पाळी उडतो वमदंड । त्याचे काळे तोंडे तुका म्हणे ॥"

वास्तविक स्नाय शासकीय स्तरावरून व्यसनमुक्तीसाठी अनेक उपाययोजना होताना दिसतात परंतु त्याचे दुष्परिणाम १७ व्या शतकात ही मातोसमान ।

लेन तुकरामांनी परस्त्रीला मातोसमान मानले. छत्रपती शिवाय, स्वामी विवेकानंद यांच्या प्रमाणेच त्यांचे परस्त्री विषयी मत राहिले आहे. आपल्या एका अभंगातून,

"जाईये वो माये न करो सायास ।
आमी विष्णुदास तैसे न हो ।"

पंढराच्या डोंगरावर त्यांना घट्ट करणाऱ्यासाठी गावातील कुटिल मंडळींनी व्यभिचारी स्त्रीला तिकडे पाठविले होते. जीचे वैज्ञानिक महत्त्व :

अंगणातील तुळशी वृंदावनाला भारतीय संस्कृतीत मांगल्याचे प्रतीक मानतात. हिंदूत्वाचे आणि गृहिणीच्या भाव भक्तीचे प्रतीक आहे. वप्रमाणे सर्वाधिक ओक्सिजन देणारी वनस्पती ओषधी / आरोग्यदायी असल्याने तिचे सर्वांनी जतन-संवर्धन करणे आवश्यक आहे. त्यांच्या गळा तुळशीच्या माळ तसेच विठोबाच्या कृष्णरूपातील वृंदावनातील तुळशीचा लळा या बाबतीत तुळशीचे महत्त्व तुकारामांनी उक्त केले,

"जयाचिये द्वारी । तुळशी वृंदावन । नाही ते स्मरण । गृह जाणा ॥"

राजाविषयी आत्मीयता :

जगाचा पोरिंदा बळीराजा, शेतकरी. शेतकरी सुखी तर सगळे सुखी परंतु याच बाबतीत त्यांच्याविषयीची कुत्राज्ञता व्यक्त करणे कावे कर्तव्य आहे. तुकारामांनी त्यांच्यासाठी आठवण म्हणून दिपावली पाडव्याच्या दिवसाची आठवण म्हणून बलिप्रतिपदा सण साजरा रात. बळी शेतकऱ्यांचा प्रतिनिधी -

"इडापोडा टळो, बळीचे राज्य येवो ॥"

नाचे तत्वज्ञान :

समाजजीवन व्यवहारातील सत्य आपल्या अनेक रचनांतून अधोरेखित केले आहे. सुखाचा क्षण कमी तर दुःखाचा क्षण व्यावहारिक नसत अधिक हे तत्वज्ञान आहे. तुकाराम महाराजांच्या अभंगगाथेत अभंगरचना एकूण ४०९२ रचना समाविष्ट आहेत. त्यातील लोकप्रिय -

कन्या सासुराशी जाए, मागे परतानि पाहे
तैसे झाले माझ्या जीवा, कधी भेटसी केरावा ॥
सुख पाहता जवापाडे । दुःख पर्वताएवढे ॥
शुद्ध बीजापोटी फळे रसाळ गोमटी ॥
तुका म्हणे तोंचि संत, सांशी जनाचे आघात ॥
दया क्षमा शांती, तेथे देवाची वसती ॥
निश्चयाचे बळ । तुका म्हणे तेंचि फळ ॥

शरणापूरक विचार :

माणूस आणि निसर्ग यांचे अतूट नाते असून एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. आज वृक्षारोपण, पर्यावरण संवर्धनासाठी जनजागृती वध्याचा खर्च करून विविध माध्यमातून केली जात आहे. हे महत्त्वाचे कार्य १७ व्या शतकात केले, ही बाब खरोखरच अत्यंत महत्त्वाची आहे. रं, पशु, पक्षी, प्राणी, नदी, नाले, पर्वतराई, इ. चे संरक्षण करण्याची प्रेरणा त्यातून दिलेली आहे.

वृक्षवल्ली आम्हां सोयरे वनचरी । पक्षी ही सुस्वरे आळवितो ॥

तसे असावे :

तुकोबांनी समाजात युवाबाजी करून इतरांना फसविणाऱ्यांना चांगलाच चोप दिला. मदोपेत होऊन भाजलेल्यांना नागवे निर्लज्ज होऊन त्यांना साध्या सरळ शब्दांत केलेला उपदेश पचत नाही, अशांना अतिशय तीव्र शब्दांत भूमिका मांडतात.

जैसासाठी तैसे व्हावे, हे वरवे कळलेसे ।
ठकास महाठका जोडा, हे पडफुका लाभासी ।
एकांगीच मांडे तुका, नाही धोका जिवित्ये ॥

आपण आपला विचार न करता दुसऱ्यांना सुख आनंद देण्यासाठी धडपडतो पण ते एखाद्या मर्यादेपर्यंत स्वीकारा त्यानंतर मात्र ठकास

महाउद्योग अशा भूमिका असावी असे नमूद केले आहे.
 मानवी जीवनाच्या महानकाराच्या उत्कृष्ट अनुभवांना अत्यंत आशयधन शब्दांत साकार करणारा एक
 पणाला लावून सांस्कृतिक व सामाजिक अन्यायाच्या विरोधात धड थोपटणारा एक आव्हानवीर योद्धा प्रतिभारत्नाकर
 एकच भिलाफ भालेला महापुरुष कवी तुकाराम, संत तुकाराम, विप्रोही तुकाराम, संत तुकारामांनी ठपदेश केला त्यात
 बोलावे छरे, बोलावे छरे । फोणाच्याही मनावर पाडू नये घरे ।
 थोडक्यात समजणे, थोडक्यात समजावणे । शब्दांमुळे दंगल, शब्दांमुळे मंगल ।
 शब्दांचे हे जंगल । जागृत रहाव, जीभेवरी ताबा ।
 सर्वसुखदाता, पाणी, वाणी, नाणी । नासू नये ॥

निष्कर्ष :

'जगाच्या कल्याणा संतांची विभूती' हे ब्रीद तुकारामांच्या एकूण जीवनकार्याकडे पाहिल्यास सार्थ ठरते. या
 दृष्टीकोनावर आधारित विज्ञाननिष्ठा अधिष्ठीत अभंगरचना केली. सामाजिक, धार्मीक, सांस्कृतिक, आर्थिक अशा
 अशा तत्वज्ञानाची मांडणी करणारी रचना केली. जाती, धर्म, अंधश्रद्धा, गरीब, श्रीमंत अशा बुरसटलेल्या
 व्यासपोठावर आणण्याचे कार्य केले आहे. आपल्या लेखणीद्वारे चिरंतन मूल्य, स्वातंत्र्य, समता, बंधुता, ज्ञान व
 बहुजन वर्गाला दिली आहे. एकूणच वारकरी संप्रदायातील तुकाराम महाराजांचे कार्य संपूर्ण मानवतेसाठी
 विचारातून सामाजिक परिवर्तन, कर्मकांडावर आघात, ढोंगीपणावर प्रहार केला. संत तुकारामांनी दया, क्षमा, गते
 विचारांचे बीजारोपण केले आहे. संत तुकारामांना त्यांच्या सामाजिक प्रबोधनाच्या कार्याबद्दल लोकशिक्षकाची उपा
 समाजजोखनात आपले संबंध आपण आपल्या वाणीतून निर्धारित करत असतो. अशा या शब्दांना अन्त

चिंतन,

आम्हा घरी धन शब्दांचीच रत्ने । शब्दांचीच शस्त्रे धन्य करू ॥
 शब्दचि आमच्या जीवाचे जीवन । शब्द वाटू धन जनलोका ॥
 तुका म्हणे पाहा शब्दचि हा देव । शब्दचि गौरव पूजा करू ॥

संदर्भ :

१. डॉ. तुषार चांदवडकर, 'संतसाहित्य व लोकसाहित्य', कुसुमाग्रज प्रकाशन, नाशिक.
२. पद्मचंद्र नेमाडे, 'तुकाराम', साकेत प्रकाशन, औरंगाबाद.
३. ह. श्री. शेणोलीकर, 'प्राचीन मराठी वाङ्मयाचे स्वरूप', फडके बुक स्टोअर्स, कोल्हापूर.
४. डॉ. ल. क. मोहरीर, 'संत तुकारामांची जीवननिष्ठा'.
५. प्रा. शंळके, डॉ. पंडारे, प्रा. म. वा. 'इतिहास', केलास पब्लिकेशन्स, औरंगाबाद.
६. यशवंत पाटणे, 'जगाच्या कल्याणा संतांच्या विभूती', संस्कृती प्रकाशन, पुणे.